

CHANSON NEVEZ

VAR SUJET UR FILOUTER EN DEUS TROMPLET E HOSTIS

Var un ton nevez

Me ho suppli, oll tud yaouanc, da zont da glevet
Ur sou meurbet divertissant a nevez compostet,
A so grêt da eun den yaouanc, ur filouter fin,
Mer ententet, ar farç blesont a rei deoc'h c'hoarzin.

Aracet, eo compagnunes, ober dioutan ;
Bete re a filouterien so dre ar vro mân :
Nemet avertissa an oll hostisien
Da zioual na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mâ a voa brao guisquet, un den a fêçon ;
Me sonch din a voa guinidic de meus a Leon :
Squis e vba er guer, re vanguet, meur a hini so,
M'en deus lajet en e speret mont da redesc bro.

E Montroules hac e Guengamp, e Treguer eo bet,
E Saint-Malo, hac e Dinan, hac e Sant-Briec ;
Partout oa clasq e fortun o poursu e chanç,
Arc'hant en doa casset gantan baas en abondanç.

Baleet en deus Paris, ar filouter fin :
E yalc'h a so deut da blada souden alafin :
Distroet eo bet d'an Naonet, ha bet e Roazon,
Hac enfin e zeo bet manquet e bourvision.

Evel ma roa bet costumet da ober cher vat,
Evit a verch a voa maguet cals re dilicat,
E quemerias effrontiri da c'houlen loja
Ebars en eun hastaliri, n'oa diner ganta.

Evel ma voa quer brao guisquet, en ty eo antreet
Bonsoir, emezan, va hostis a me vo loget ?
Coania fell din em plijadur en-ti ma fennos,
Hac ives eva ur banne ebars n'em repos.

Servichet, eme an hostis, va mignon autreet
Servichet, e viot a dra certen ar pez a guerfet :
Azeet ama en ur gador e quichen an tan ;
Quemeret ur banne da eva da c'hortos ho coan.

Servichet e oe va mignon eus ia guement mad
A zesire e galonic a daou delicat,
Gwin Bourdel démeus ar guella, hac ive gwin Spagn
Ha liieur an excellenta tout da vad ar c'hagn.

P'en devoa debret hac evet, c'hoariet e roll,
D'ar plac'h en deveus lavaret : diservichit an doll :
Mennit ho plajou, boutaillou, ives ho cueren,
Va c'hassit d'am c'hampr d'a gousquet d'ur guele qempen.

Ama e commenças nec'hi breman den yaouanc,
Penaus e peje e hostis, n'en devoa quet arc'hant
Evet e meus gwin, emezan, ga gret a meus cher
Petra ein-me evit paea, n'emeus quet un diner ?

Epad an noz en e vele e oa chagrinet,
O sonjal en e beamant, n'elle quet cousquet :
N'allin quet mont eus an-til-ma certen e nep guis,
Ma de allan caout ur moyen d'a bana'n hostis.

Guelit brema ar finessa eus ar filouter fin :
Un diou pe deir heur quen tan dee yas er jardin
Buan e zeo bet commandet da doulla an douar,
E vragou en deveus plantet tout se ractal.

P'en doa enterret e vragou, e yas en e vele,
N'euse n'em laquas da gousquet da c'hotos an de :
Goud a re mad, ar filouter e teuje aben
Da ober d'an hostis pa ea ar scot pen-da-ben.

Antronos vintin pas savas evit partial,
Pa ne gave quet e vragou, commanç crial :
Fort ! va mignonnet, emezan : sicour, me o ped,
Ha va arc'hant ha va bragou a zo tout laeret.

An hostis hac en hostises d'an nec'h so pignet :
Chomet e repos, d'en yaouanc petra so c'hoarveet ?
Hac e ve collet ho pragou, se n'en deo netra,
Arabat eo en decria, ni ya da baea.

N'en deo ket hep ken ar bragou am gra chagrinet
Va oll arc'hant a voa ennam : me so revinet
Beza oa certen en arc'hant hag en aour melen
Daou c'hortos skoed, ha pevar real n'em gave ouspen.

Fouillet e oa bet dre an ty ar sevicherin,
Mevel, mates, pot marchossi, bugale ouspen,
En oa sur deus a effer a grie bepred :
Penaos e zin-me d'am c'hartier, iout ezou laeret.

Entendit emeza hostis, bars e ber langach
Ma na rentit din va bragou, me rei deoc'h dommach ;
Evidon me gavo testou, pa vanqfe kant din
Penos ne oan quet divragou p'hon deut d'ho ty.

Evidon me zo den honest, mar deus er c'hontre,
Ne fell quet din ho revina, pell dioc'h kement-se ;
Roit din eur bragou mezer ha kant skoet ouspen,
Me bardono deoc'h an anter ne c'houlennan ken.

An hostis hag an hostises eus a galon vad
A gont dezant prest e gant skoet tout en eur yalc'had,
Hac ive eur bragou neves eus a vezet Saos ;
Ar filoud eo c'hemer buan, pa oa mad e gaos.

Rei a rejont da zijuana dezan quent partia ;
P'an doa pardonet an anter, o devoa joa outa ;

Pront hep sellet en dro deshan e z'eo bet partiet ;
Kenavo, hostises, emezan d'ar c'henta guelet.

Abars nemeur goude an hosti o terri ar jardin,
En deus kavet en douar bragou ar potr fin :
Hag en ho kommas da grial eus a boues he benn :
Ema zo tro eur filouter ! ha me so eun azen.

Kement hostis zo er vro man a rankfe donet
Da ober goab eus ac'hanon ; brema me zo baro tiet ;
Kollet o meus eta kant scoet, eur bragou mezer,
Ha c'hoas meus lardet e gof d'am fripon tam laér.

Bremas teuan da avertissa an oll Hostisien
Ma tiouallint dre qvement ma eus ar filouterien :
Na dleont quet en em facha evit e glevet,
Din-me va unan ar goaza, me zo goal diet.

CHANSON ROLAND

Red eo a lavare guech all
Roland pried tener Isabel
Red eo me a renq partial
A monet dan Turquie d'ar brezel

(bis)

Spontus bras a oa o velet
Er hisset guisquet he nouarn
Evelse tout oa goloet
Kercouls e visach ag e zaouarn

(bis)

Guelo a res dimet breman
A kaon a res di var da venon
Un all ben eur pennad aman
A zeuio da zeha pis da deolou

(bis)

An den neves quen soueset
En deus lavaret he nor grena
Tennet o casq me o ped
Ag azezet ganeomp da leigna

(bis)

Neo quet possUBL d'eoCH a vancqfen
E neur oela e me Isabel
D'eoH a vesi d'a virviquen
Na pa vech maro bepred fidel

(bis)

E casq pa en deus tennet
Oa beb eus horoll meur bed hoero
Scrigal a ra tout an neuret
Ho velat bisaj hon den maro

(bis)

Mar teufen da ankounehat
An hini a meus quemene caret
Da zeui dirag va daou lagat
Ouspes da reproch di va vehet

(bis)

E ni zao plom an den maro
A sellet parfait deus Isabel
Zel e mezan zel ouzan pis
Me eo Roland laset er brezel

(bis)

Mar timean var ma deves
Er banquet em hichen azezet
Deut da gass a hano d'ar bes
A lavaret vo me ho pried

(bis)

Dimet guech all pa promettet
Na pa zigdzech et gane mervel
Biquen pried all na piget
A dimet vigeh chomet fidel

(bis)

Roland a so maro siouas
Isabel a deus kaon a anquen
Ne oa quet echu mad ar blosas
Mar teuas eur marquis di goulou

(bis)

Asten a ra hi zorn pounner
Ker a deus crial a deploir
Gand an douarn he zeui lonquet
A hoas ho clever ho hirvoudi

(bis)

He renq hehenet hi arhant
A zallas kalon a intanves
Rei a ra hi honsentenman
A sinet a oa an deves

(bis)

An den man so chomet mantred
Ag a neus lared ben partial
Me a so eun den goal dapet
Ag a neus eur sor deus an trista

(bis)

Ar herend e nomb assemblé
Ar banquet a gommenças souden
Ne ouienç quet hoas peur azezet
Un officer oa e no hichen.

(bis)

Isabel o deut di bep blosas
Guisket evelt mont da eureugi
O crial ato goassoh hoas
Ar pes a ziscroq morse deus outi

(bis)

*A baouet den rag aoen mervel
Ne deuz great demeurans er c'hastel*

Déjà édité